

Na: Trgovački sud u Splitu
21000 Split, Sukoišanska ulica 6

Stečajna stvar:

Na broj: St-45/2015

Stečajni dužnik: ADRIA ČELIK D.O.O. U STEČAJU, KAŠTEL SUĆURAC (GRAD
KAŠTELA), CESTA DR. FRANJE TUĐMANA 78, OIB:
34606600284

ŽALBA STEČAJNOG UPRAVITELJA

protiv rješenja Trgovačkog suda
u Splitu posl. br. St-45/15 od
14.5.2024. godine

1. Trgovački sud u Splitu u rubriciranom je predmetu dana 14.5.2024. godine donio rješenje kojim se:
  - razrješujem dužnosti stečajnog upravitelja zbog neurednog (neuspješnog) obavljanja dužnosti;
  - za novog stečajnog upravitelja imenuje Dinku Trumbić iz Splita, Lovretska 10, OIB 43468134790;
  - nalaže meni da u roku od 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja predam svoju dužnost novoj stečajnoj upraviteljici Dinki Trumbić;
  - određuje upis stečajnog upravitelja Dinke Trumbić iz Splita, Lovretska 10, OIB 43468134790 u sudski registar, a po pravomoćnosti ovog rješenja.
2. Protiv citiranog rješenja ulažem žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga, a osobito iz razloga postupovnih povreda, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.
3. Iz pobijanog rješenja se ne može zaključiti o postojanju niti jednog utemeljenog argumenta zasnovanog na Stečajnom zakonu, a kamoli opravdan razlog za moje razrješenje. Niti postoji.

U bitnom opovrgavam teze iz pobijanog rješenja kako slijedi:

(i) Vezano uz situaciju s knjigovodstvom:

Pod točkom 5. pobijanog rješenja navodi se da je moje očitovanje na zaključak suda poslovni broj St-45/2015-794 od 4. ožujka 2024. (stranice 7104-7105 spisa) „... nejasno i nepotpuno...“, te da sam očitovanje na zaključak suda poslovni broj St-45/2015-799 od 15. travnja 2024. (stranice 7212-7215 spisa) dao „... u svom već prepoznatljivom ležernom stilu ...“, te ga integralno citira, time vjerojatno htijući potkrijepiti svoje „ispravno“ viđenje stvari.

Početno i zaključno, uređujućem sam sucu očitovanja vezano uz situaciju s knjigovodstvenim servisom podnio u roku i odgovorio na njegova pitanja, a knjigovodstvo je funkcionalno.

Odgovornost za organizaciju i kvalitetu potpornih usluga tijekom stečajnog postupka je na stečajnom upravitelju. Od trenutka kada sam stupio na dužnost u ovom stečaju, pobrinuo sam se da knjigovodstvo bude funkcionalno i nesporno je postalo funkcionalnije nego što je bilo prije mog stupanja na dužnost, što je u potvrdio i sam knjigovodstveni servis. U ovom slučaju nije problem u tome da li sam radio ili ne, što uređujući sudac dovodi u pitanje, jer je dokazivo koliko sam radio, već se radi o tome da je knjigovodstveni servis do mog dolaska na dužnost bio prepušten nezahtjevnosti i prihvatio nezahtjevnost mog prethodnika, pa sam po stupanju na dužnost bio primoran zahtijevati višu razinu kvalitete usluge, koju servis do tada nije bio navikao pružati i moja traženja su ga počela opterećivati, pa je pokušao argumentirati da moji zahtjevi nisu obuhvaćeni ugovorom, a na moj upit da predloži modifikaciju istog nisam dobio odgovor. Nezadovoljan kvalitetom usluge knjigovodstvenog servisa odnosno spoznajom da s njim imam i da ću imati problem, u jednom sam trenutku htio raskinuti ugovor i pokušao sam naći alternativni servis, no to nažalost nije bilo moguće odnosno pokazalo se kao „Sizifov posao“, iz razloga generalno prisutnog problema vođenja stečajnih postupaka bez financijskih sredstava za podmirenje ostalih obveza stečajne mase, odnosno jer nitko nije htio preuzeti obavljanje usluge u uvjetima kada je jasno da ista nije plaćena niti aktualnom

pružatelju usluge. Knjigovodstveni servisi, kao i stečajni upravitelji, još i prihvaćaju rizik da im usluga u nekim postupcima neće biti plaćena, gledajući svoj interes kroz veći broj postupaka koji vode i prosječnu mogućnost naplate, ali kada usluga nije plaćena niti još aktualnom knjigovodstvenom servisu i kada je tijekom odvijanja stečajnog postupka postalo jasnije da je naplata usluge upitnija, i taj argument ne stoji.

Dakle, bio sam osuđen na rad s predmetnim knjigovodstvenim servisom, a financijskim sredstvima kojima bih podmirio pružene usluge nisam raspolagao, jer su primitci stečajne mase bili zanimljivo mali i bili su automatizmom izvršavani. No, unatoč u prethodnom paragrafu navedenom, po otkazu ugovora predmetnog knjigovodstvenog servisa, uspio sam nejednostavno osigurati kontinuitet knjigovodstva praktički uvjetovavši knjigovodstvo e-EUKLID d.o.o., s kojim radim u drugim postupcima, da preuzme i ovaj. Novo knjigovodstvo je starom uputilo zahtjev za dostavom dokumentacije, na što je staro knjigovodstvo odgovorilo da je uvjet za predaju dokumentacije da mu bude ovjeren dug stečajnog dužnika, na što sam mu još jednom pojasnio situaciju i ukazao da će dug prema njemu biti ovjeren nakon što primopredaja dokumentacije bude pripremljena uz molbu da pristupi njenoj organizaciji, o čemu još za sada od starog knjigovodstvenog nije bilo obavijesti. Dakle, unatoč svemu navedenom, osigurao sam kontinuitet izvršavanja knjigovodstvenih obveza i predani su obvezni izvještaji nadležnim tijelima. U prilog navedenom dostavljam presliku recentne email komunikacije između knjigovodstvenih servisa i mene i potvrde o predanim izvještajima, kao potvrdu operativnosti u ovom segmentu.

O nastajanju ostalih obveza stečajne mase, uključivo i onih prema knjigovodstvenom servisu GTC d.o.o.-u (prethodno TARMA d.o.o.-u) i kasnije BDO DALMACIJA d.o.o.-u, sam izvještavao u mojim tromjesečnim izvješćima, tako da jedan od ključnih prigovora istog, o tome da nije bilo namjere da se njegovo potraživanje namiri, apsolutno ne stoji. Za problem nemogućnosti namirenja usluge knjigovodstvenog servisa kao jedne od ostalih obveza stečajne mase je uređujući sudac, nesporno, čitavo vrijeme znao.

Uređujući sudac koji je donio pobijano rješenje u cijelosti je upoznat s komunikacijom koju sam imao s knjigovodstvenim servisom i mojim zahtjevima prema knjigovodstvenom servisu, kao i uslugama koje su stečajnom dužniku pružane. Uz to, nažalost bez materijalnih dokaza, nužno je navesti da sam, iako svjestan da sam taj koji ga mora operativno riješavati, o ovom problemu obavijestio uređjućeg suca u direktnom kontaktu daleko prije dopisa samog knjigovodstvenog servisa, smatrajući da to treba znati i da mi eventualno može pomoći na neki način, no uređjući sudac mi je vrlo jasno ukazao da je to samo moj problem i da se snađem sam kako znam i umijem. Sve što sam uređjućem sucu pokušavao objasniti u svojim podnescima, odnosno opis problema s kojim se susrećem, bilo je potpuno ignorirano, te su bez kritike prihvaćeni argumenti druge strane – knjigovodstvenog servisa i to (sic!) argumenti koji se svode na moju navodnu nespremnost na plaćanje pruženih usluga i nesuradnju, što je oboje dokazivo netočno. Svatko upućen i razuman će shvatiti koliko je zahtjevno vođenje stečajnog postupka bez financijskih sredstava, u situaciji kada stečajni vjerovnici odbijaju unovčiti jedinu imovinu stečajnog dužnika koja nije opterećena razlučnim pravom, pa je tako i nemoguće podmiriti ostale obveze stečajne mase koje nužno nastaju tijekom postupka, iz čega proizlaze mnogi operativni problemi, uključujući i ovaj s knjigovodstvenim servisom.

U pobijanom rješenju subjektivni i neutemeljeni razlozi mog razrješenja sigurno ne počivaju na mojoj odgovornosti, već na odgovornosti drugih tijela stečajnog postupka – samog uređjućeg stečajnog suca, odbora vjerovnika i skupštine vjerovnika, zbog neaktivnosti te odbijanja unovčenja razlučnim pravom neopterećene imovine stečajnog dužnika.

Treba imati u vidu da je uređjući sudac u razdoblju od više od tri godine, koliko obavlja ovu dužnost, zakazao samo dvije skupštine vjerovnika (dvije su otkazane), zanemarujući moja kontinuirana obavješćavanja o otvorenim temama stečajnog postupka i prijedloge da se iste, koje zbog nedostatka financijskih sredstava nisam imao mogućnosti riješiti, riješavaju na skupštinama vjerovnika, te da je odbor vjerovnika za vrijeme vođenja ovog stečaja od strane trenutno uređjućeg suca potpuno izgubio bilo kakvu funkciju, svime čime je nanesena šteta vjerovnicima, i meni osobno, koji sam novčano kažnjen u iznosu

3.981,68 € od strane DRŽAVNOG INSPEKTORATA REPUBLIKE HRVATSKE (DIRH-a), zbog problema da sa zemljišta u vlasništvu stečajnog dužnika nije uklonjen opasni otpad koji je tamo ostao od prije otvaranja stečajnog postupka i koji zbog istih razloga nepostojanja financijskih sredstava nije mogao riješiti niti moj prethodnik, stečajni upravitelj Berislav Bušelić, i na koji sam tijekom moje dužnosti opetovano ukazivao i pozivao na rješavanje istog.

Otkaz knjigovodstvenog servisa zaključujem služi samo kao alibi sucu, koji se izgleda ne zna nositi s ovim kompleksnim stečajem, da me razrješi kao „neuspješnog stečajnog upravitelja“, usprkos mojim višestrukim prijedlozima, a koji su potpuno vidljivi iz sustava e-oglasne ploče za ovaj stečajni postupak, odnosno iz samog spisa.

U zaključku ponavljam činjenicu da knjigovodstvo funkcionira, da sam sud izvještavao o situaciji s knjigovodstvenim servisom, i da sam pravovremeno odgovarao na upite suda, te da se u pobijanom rješenju radi o proizvoljnom i neutemeljenom ocjenjivanju mojih očitovanja i mojeg rada od strane uredujućeg suca i njegovom pokušaju da otkloni pažnju s vlastite neaktivnosti i odgovornosti; zato bi/je uredujući sudac trebao razmisliti o aktivnosti iz odredbe članka 71. ZPP – o svom izuzeću.

(ii) Vezano uz moju aktivnost, i to:

Pod točkom 7. pobijanog rješenja navodi:

- a) iako vjerojatno ironično zbog upotrebe sljedeće jezične konstrukcije „... kao i ...“, i gotovo sigurno neželjeno, ali apsolutno točno konstatira da sam redovno slao tromjesečna izvješća, napisavši „... *iz redovitih izvješća stečajnog upravitelja* ... “.

Tijekom četiri i pol godine rada u ovom postupku nisam propustio niti jedno tromjesečno izvješće, uz čitav niz podnesaka sudu.

- b) te “. ... kao i iz njegove operativne „aktivnosti“ proizlazi ... “.

Evidentno je prisutna ironičnost i želja suca ukazati na moju neaktivnost korištenjem navodnika i time omalovažavanjem mog rada, što je potpuno neprofesionalno i neprimjereno u smislu očekivane razine komunikacije suca redovnog suda Republike Hrvatske.

Kao nesporan protuargument iznesene teze postoje moja izvješća i podnesci, kao dokazi da sam sud kontinuirano obavještavao, navodeći što se u stečaju događa i što poduzimam i što je potrebno učiniti od strane suda i skupštine vjerovnika i odbora vjerovnika, i nesporno je da je sud znao za moju aktivnost, i da je konstatacija iz pobijanog rješenja o mojoj neaktivnosti netočna i maliciozna.

Sve što ću naredno navesti vezano uz moju aktivnost je razvidno iz sudskog spisa i nije potrebno argumentirati privitcima, zbog potencijalno ogromnog broja dokumenata koje bih u tom slučaju trebao priložiti žalbi, a ako bi se nešto i pokazalo potrebno dodatno argumentirati, spreman sam to dokumentirati potkrijepiti.

- c) te „... proizlazi da se jedino efikasno povećavaju ostale obveze stečajne mase, čime se efektivno smanjuje mogućnost bilo kakvih namirenja stečajnih vjerovnika. ...“.

Navedeno je tako po prirodi same stvari te je bilo tako od početka stečajnog postupka odnosno 4 godine prije mog stupanja na dužnost, pri čemu niti prethodni niti uređujući sudac nikad nisu inicirali mogućnost primjene instituta obustave stečajnog postupka zbog nedostatnosti mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase temeljem odredbe članka 204. stavka 1. SZ/96, koja sadržajno odgovara članku 294. SZ/15, i pri čemu je moje viđenje stvari čitavo vrijeme bilo, i bez naznaka da bi ono uređujućeg suca, kao i vjerovnika, bilo drugačije, tj. da prvenstveno postoji mogućnost i nada da će se eventualnom prodajom razlučnim pravom neopterećenih pokretnina veće knjigovodstvene vrijednosti ostvariti namirenje ostalih obveza stečajne mase odnosno troškova

stečajnog postupka. U cilju mogućeg namirenja ostalih obveza stečajne mase sam kontinuirano obavještavao sud o aktualnim problemima i obvezama stečajnog dužnika i nepostojanju novčanih sredstava za njihovo podmirivanje, te sam inicirao, pripremio i oglasio poziv za prikupljanje ponuda za prodaju razlučnim pravom neopterećenih pokretnina stečajnog dužnika. Skupština vjerovnika je na svojoj sjednici od 15. srpnja 2022. godine odbila pristiglu ponudu F.E. Transport d.o.o.-a u iznosu od 3.500.000,00 kn bez pdv-a, i od mene je zatraženo da prije nove objave prodaje pokretnina prikupim ponude vještaka za njihovu procjenu, što je uredujući sudac potencirao, i za koju sam u roku od par tjedana od navedenog traženja pribavio i sudu za odlučivanje skupštine vjerovnika poslao nekoliko ponuda vještaka, za što se još uvijek od tada, dakle od kolovoza 2022. godine, čeka da uredujući sudac sazove skupštinu vjerovnika. Sekundarno je postojala i manje vjerojatna, ali mogućnost i specifični zahtjev uredujućeg suca, da u ovršni postupak Ovr-479/2023, koji se vodi pri Općinskom sudu u Splitu, u kojem je prodavana imovina stečajnog dužnika, predam zahtjev za namirenje svih ostalih obveze stečajne mase odnosno svih troškova stečajnog postupka, a ne samo onih koji direktno terete imovinu koja je predmet ovršnog postupka. Sve navedeno predmetnu tvrdnju suca čini paradoksalnom u smislu da je, prvenstveno, sam skoro 2 godine nedjelovao u cilju unovčenja navedenih pokretnina odnosno namirenja ostalih obveza stečajne mase, kao i da je potencirao mogućnost nerealnog namirenja kroz ovršni postupak, što se pokazalo neutemeljenim rješenjem suda u istom od 10. svibnja 2024. godine.

U ovom sam postupku radio predano i revnosno i sve što sam napravio se praktično ne može sažeti na način da ne bi bilo neadekvatno dugačko prezentirati VTS-u u ovoj žalbi, dovoljno je iščitati moja izvješća i podneske da se to konstatira. No, smatram nužnim dati barem pregled mojih glavnih aktivnosti, iza svake od kojih stoji znatan rad:

- a) Odmah po imenovanju sam uspostavio komunikaciju s najvećim vjerovnicima, s kojima sam imao opsežnu i telefonsku i pisanu

korespondenciju i održao niz sastanaka direktno ili putem njihovih pravnih zastupnika vezano uz teme koje su bile aktualne tijekom stečaja – s predstavnicima GRADA KAŠTELA, TECHCOM GmbH-a, CE-ZA-R d.o.o.-a, C.I.O.S. d.o.o.-a, te s odvjetnikom Antom Vujčićem kao jedinim predstavnikom velikog dijela bivših djelatnika stečajnog dužnika i koji je ujedno i član odbora vjerovnika, ali po potrebi i s ostalim stečajnim vjerovnicima (LETTERA d.o.o.-om, MERITUM d.o.o.-om, PORT CAPITAL j.d.o.o.-om, UNICREDIT LEASING CROATIA d.o.o.-om, itd.).

- b) Isto tako sam uspostavio i komunikaciju s dobavljačima usluga u stečajnom postupku odnosno s vjerovnicima stečajne mase, s kojima sam također imao opsežnu i telefonsku i pisanu korespondenciju i održao niz sastanaka - odvjetničkim uredom KRKA & KRKA koji je pravno zastupao i zastupa stečajnog dužnika u sudskim postupcima, s knjigovodstvenim servisom GTC d.o.o.-m, kasnije BDO DALMACIJA d.o.o.-om, između kojeg i prethodnog stečajnog upravitelja prema navodu samog servisa nije postajala direktna komunikacija, i koja je uspostavljena po mom imenovanju, s bivšim djelatnicima stečajnog dužnika odnosno bivše željezare, gospodom Mladenom Bekavcem i Markom Vrljičkom, koji ugovorno pomažu u stečajnom postupku s obzirom da su bili djelatnici bivše željezare koji poznaju njen pogon odnosno imovinu stečajnog dužnika i koji su spremni surađivati, te sa zaštitarskim kućama BILIĆ-ERIĆ d.o.o. i NOKI SECURITY d.o.o. na temu fizičke zaštite imovine stečajnog dužnika.
- c) Trudio sam se uspostaviti radnu komunikaciju i s odborom vjerovnika, no ta je komunikacija bila svedena na komunikaciju s odvjetnikom Antom Vujčićem, kao njegovim predstavnikom, pri čemu se odvjetnik Vujčić trudio dati mi povratne informacije kada sam ga zatražio i koliko mu je to bilo moguće. Isto sam tako promptno odgovarao na svaki njegov zahtjev koji je on postavio u smislu mog očitovanja ili slanja potrebnih informacija i dokumenata za planirane sjednice odbora,

koja nijedna tijekom mog rada u ovom postupku nije bila održana, tako da to tijelo za mene odnosno stečajni postupak bilo gotovo potpuno nefunkcionalno.

Uz prvenstvenu odgovornost za to samog odbora, neodržavanje sjednica odbora vjerovnika, pri čemu je raniji odbor vjerovnika u razdoblju od 2020. godine održao 10 sjednica, na kojima je, između ostalog, donesena i odluka o prodaji razlučnim pravom neopterećene imovine, nije odgovornost stečajnog upravitelja, već je odgovornost uredujućeg suca, koji je takav odbor imenovao (jer je raniji odbor raspušten, te od samog suca imenovan novi).

- d) Odmah sam se počeo baviti i problemom otpada u krugu stečajnog dužnika tj. bivše željezare, koji je preostao od prije pokretanja stečajnog postupka i koji je predmet kontinuiranog nadzora DIRH-a, i u tu sam svrhu u niz navrata kontaktirao sud i vjerovnike, posebno GRAD KAŠTELA, koji bi kao prirodom svojeg postojanja trebao biti najzainteresiraniji za saniranje opasnog otpada na svom području i s kojim sam na temu otpada održao sastanke u njegovim uredima, a održao sam i sastanke i s DIRH-om, te kontaktirao Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, kao drugi subjekt koji bi po prirodi svoje svrhe trebao jednako kao i Grad Kaštela zainteresiran za saniranje otpada, uključivo i sastanke u Kaštelima, Splitu i Zagrebu, te obilaske lokacije s njegovim predstavnicima, no nitko od njih nije ništa poduzeo.

Na moje opetovano traženje da se skupština vjerovnika uključi u pronalazak rješenja i očituje u tom smislu, ona je konačno na svojoj sjednici od 15. srpnja 2022. godine zaključila da s obzirom da u stečajnom postupku nema sredstava, u pogledu tog problema ne može donijeti nikakvu odluku u operativnom smislu. Na moje molbe i sudu i odboru vjerovnika da me na neki način pokušaju zaštititi pred DIRH-om, uredujući sudac se potpuno ogлуšio.

DIRH me osobno, kao odgovornu osobu, kaznio u iznosu 3.981,68 eura, iznos koji je ovršen s mog bankovnog računa.

Problem otpada još nije riješen.

- e) Uz sve prethodno navedeno, rješavao sam i ogroman broj ostalih operativnih tema, koje u nastavku samo šturo navodim, jer bi njihovo detaljnije nabranje vjerojatno zahtijevalo desetke stranica, i koju sam svaku u mogućnosti dokazati: opsežnu komunikaciju s dobavljačima usluga – odvjetnicima, knjigovodstvom, zaštitarskim društvima; upućivanje u meritum i praćenje četrdeset sudskih postupaka; traženje podataka o radnim parnicama i odvjetnika kojima se zagubio trag; analize iskaza vještaka; upućivanje podnesaka drugim sudovima – žalbe, izračune troškova, itd.; raščišćavanje imovinsko-pravnih odnosa u vezi imovine stečajnog dužnika; komunikaciju s komunalnim poduzećima i društvenim zavodima; komunikaciju sa stvarnim i potencijalnim kupcima; organizaciju primopredaje imovine, izdavanje računa, rješavanje specifičnih zahtjeva poput prijedloga stečajnog vjerovnika TECHCOM GmbH-a, iz Minhena, Njemačka, iz srpnja 2020. godine, za investiciju u pogon valjaonice ADRIA ČELIK d.o.o.-a te komunikaciju s vjerovnikom i ministarstvom vanjskih poslova na tu temu, po kojoj se niti tadašnji niti sadašnji uređujući sudac nikada nisu oglasili, a tada je iako malo izgledno, ali moguće još postojala šansa za obnovu kakvog-takvog poslovanja stečajnog dužnika (!); prijavu tražbina ADRIA ČELIK d.o.o.-a u stečaju u stečajni postupak TECHCOM GmbH-a u Njemačkoj, uključivo snalaženje u njemačkom stečajnom pravu i komunikaciju sa stečajnim upraviteljem TECHCOM GmbH-a na stranom jeziku; rješavanje upita župana Splitsko-dalmatinske županije, g. Blaženka Bobana, odnosno interesa Grada Siska za donaciju kontejnera za pomoć stradalnicima u potresu koji je 29.12.2020. godine pogodio Glinu, Petrinju i Sisak, i uspješno rješavanje spora između vjerovnika oko predmetne imovine da bi donacija bila omogućena; itd., itd..

- f) Ističem da sam odgovarao na sve relevantne upite trećih osoba tijekom stečajnog postupka i odazvao svakom traženju suda, od primjerice objektivnog, da sam na od stupanja na njegovu dužnost prvi zahtjev uredujućeg suca u roku od nekoliko dana napravio ogroman posao revidiravši i sintetiziravši postojeće stanje tražbina te sam mu poslao ažurirane tabele istih, s kojima on do danas nije ništa napravio, do ovdje odnosno za sud irelevantno subjektivnog, da sam čak nakon upitno do kraja preboljene bolesti i unatoč preporuci liječnika da ne putujem, zanemario rizik po vlastito zdravlje nakon dva puta preboljene korone i putovao u Split, s namjerom da posao vršim maksimalno odgovorno, te da sam isti obavljao bez financijskih sredstava odnosno isključivo vlastitim sredstvima financirao nužne troškove vođenja stečajnog postupka, poput kopiranja i skeniranja dokumenata, poštanskih usluga, te putnih troškova (prvenstveno goriva i cestarina te pritom se jedino moguće dogovarajući s poznatim iznajmljivačima da budem u njihovom smještaju s neizvjesnom mogućnošću da im to jednog dana bude plaćeno, a iz razloga što njihovo izdavanje računa podliježe naplati javnih obveza i prije upitne naplate, rizik koji nisu spremni imati).

Kao što sam već naveo, za sve prethodno navedeno nije potrebno prilagati ikakve dokaze, s obzirom da je sve dokazivo samim uvidom u moja redovita izvješća i brojne podneske sudu, kojima sam kontinuirano izvještavao o odvijanju odnosno stanju stečajnog postupka i stečajne mase i u kojima sam često inicirao sazivanje skupštine vjerovnika u cilju rješavanja postojećih problema, a kamoli ne nemogućim neprepoznavanjem rada odnosno utrošenog vremena i energije koji stoje iza njih tj. koji se mogu iščitati iz njih, i s obzirom da se radi o kompleksnom stečajnom postupku i zahtjevnim temama (u dijelu i u specifičnim stresnim pandemijskim i post-potresnim te uvjetima štrajka djelatnika u pravosuđu), koje sam u ovom slučaju bio prepušten riješavati sam, bez pomoći suda, usprkos brojnim i jasnim obavijestima mu o situaciji i pozivima mu da mi pomogne ili češće sazove sjednice skupštine vjerovnika.

Pod točkom 8. pobijanog rješenja navodi:

„U smislu aktivnosti na zaštiti stečajne mase u ovršnim postupcima, a imajući u vidu konkretni „obračun troškova“ koji je stečajni upravitelj Zdravko Kuzmić 12. listopada 2020. dostavio Općinskom sudu u Splitu (u ovršnom postupku Ovr-1601/2017), koji obračun nije niti dostavio u stečajni spis, već ga je ovaj sud sam pribavio 29. studenog 2022., a nakon što je od Općinskog suda u Splitu na uvid zatražio spis Ovr-1601/2017 (službena bilješka - stranice 5868-5929 spisa), jasno se razvidi nekvalitet predmetnog obračuna kojeg ovaj sud ocjenjuje posve nerazumljivim (a u smislu pravnog shvaćanja VTS RH prihvaćenog na sjednici sudaca od 19. lipnja 2008.). ... „.

Troškove sam obračunao na najbolji mogući način s obzirom na lošu kvalitetu nasljeđene knjigovodstvene evidencije odnosno podataka koji su iz nje proizašli, te sam ih dostavio Općinskom sudu u Splitu i u ovaj spis.

Pod točkom 11. pobijanog rješenja navodi:

„Prema mišljenju ovog suda, ranije kumulativno opisane okolnosti upućuju stečajnog upravitelja na obvezu ispitivanja ispunjenja pretpostavki za primjenu instituta obustave stečajnog postupka zbog nedostatnosti mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase temeljem odredbe članka 204. stavka 1. SZ/96 koja sadržajno odgovara članku 294. SZ/15 i u tom smislu provedbe prethodne analize nastalih i predvidivih troškova i obrazložene analize mogućih novih unovčenja.“

Uređujući sudac prethodno navodi kao da mu je opisana situacija odjednom postala jasna, a bila je evidentna svim uključenima u stečajni postupak i nije se mjenjala od početka i moje uključenosti i uključenosti uređujućeg suca u njega. Iznad svega ističem da sam vjerovao da postoji mogućnost da će se eventualnom procjenom pokretnina, za priliku za odlučivanje na temu koje se čeka još od 2022. godine na postupanje uređujućeg suca, i time mogućom boljom prodajom razlučnim pravom neopterećenih pokretnina, a i eventualno namirenjem kroz ovršni postupak koji se na imovini stečajnog dužnika vodi pri

Općinskom sudu u Splitu, ostvariti priljev financijskih sredstava u stečajni postupak i time moguće namiriti ostale obveze stečajne mase odnosno troškove stečajnog postupka.

Ako se uredujući sudac s navedenim očekivanjem nije slagao i pritom je smatrao, i usprkos činjenice da smo o mogućoj primjeni predmetne odredbe razgovarali i da u tom smislu nije ništa predlagao, da je trebalo ranije ispitati da li su ispunjenje pretpostavke za primjenu instituta obustave stečajnog postupka zbog nedostatnosti mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase temeljem odredbe članka 204. stavka 1. SZ/96, koja sadržajno odgovara članku 294. SZ/15, zašto to nije od mene ranije i zatražio odnosno na formalan ili neformalan način me pozvao da ta mogućnost bude razmotrena. Nije to učinio zbog svih prethodno argumentiranih zaključaka.

Pod točkom 17. pobijanog rješenja navodi:

“... Zbog ranije navedenog ovaj sud utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za razrješenje stečajnog upravitelja zbog neurednog (neuspješnog) obavljanja dužnosti, sukladno odredbi članka 91. stavka 2. SZ/15 pa je odlučeno kao u izreci ovoga rješenja pod točkom I. ...“.

Navedeni zaključak uredujućeg suca je neutemeljen i netočan, budući da ne može proizaći iz onoga što je prethodno taksativno opisano. Uredujući sudac na paušalan i pristran način ocjenjuje četiri i pol godine mog rada u ovom postupku, bez razumijevanja za težinu operativnog vođenja ovako kompleksnog stečajnog postupka u situaciji nepostojanja financijskih sredstava, i potpuno nekritično u odnosu na vlastitu nektivnost odnosno u odnosu na vlastitu odgovornost za njegovo odvijanje i posljedice za stečajnu masu odnosno vjerovnike, istu prevaljuje na mene kao stečajnog upravitelja. Stečajni upravitelj radnje od posebne važnosti za stečajnu masu treba vršiti na temelju odobrenja ostalih organa stečajnog postupka; stečajnog suca, skupštine vjerovnika i odbora vjerovnika, pa se dokazivo postavlja pitanje njihove odgovornosti. Bilo bi ispravno da nepostupanja odnosno propusti uredujućeg suca u ovom

stečajnom postupku budu evaluirani i sankcionirani od strane nadređene mu instance.

Primjerice, samo vezano uz situaciju s fizičkom zaštitom imovine stečajnog dužnika, nitko od navedenih organa, pa niti uredujući sudac ni na koji način nije reagirao na moje obavijesti i pozive da se poduzmu mjere zaštite imovine u situaciji kada je NOKY SECURITY d.o.o. najavio da će prestati pružati tu uslugu i kada je ista preostala samo u dijelu dana, čime je imovina stečajnog dužnika u drugom dijelu dana ostala nezaštićena, što je nažalost u konačnici dovelo do njene krađe, koju s krim policijom riješavam paralelno s pisanjem ove žalbe i o kojoj sam obavijestio uredujućeg suca dopisom s urgentnom molbom za pomoć od 20. svibnja 2024. godine, na koju mi on, ako se u vezi nje i obratio policiji, uopće nije dao nikakvu povratnu informaciju niti formalno niti neformalno. Pa čak i da je smatrao da nema zašto sa mnom komunicirati, poradi toga što me razriješio, onda bi vjerojatno zbog ozbiljnosti situacije kontaktirao novoimenovanog stečajnog upravitelja, koji bi potom, za očekivati je, kontaktirao mene, što se nije dogodilo i usprkos mojem dopisu novom stečajnom upravitelju od 17. svibnja 2024., u kojem ga pozivam da mi se javi da ne bi nastala operativna praznina u stečajnom postupku, kakav god bio ishod ove moje žalbe, no niti on mi se nije javio. Zadnje navedeno je za kraj plastičan primjer „suradnje“ uredujućeg suca u ovom stečajnom postupku. Situacija sa zaštitom imovine je neusporedivo ozbiljnija od one s knjigovodstvom, koju je uredujući sudac potpuno netočno i promašeno ili namjerno isproblematizirao. Moja odgovornost u tom segmentu djelovanja stečajnog dužnika s potpunim pravom nikada nije problematizirana i postavlja se stvarno pitanje odgovornosti ostalih organa stečajnog postupka zbog takve pasivnosti i njenih posljedica.

Pod točkom 18. pobijanog rješenja navodi:

„ ... Prije odluke o razrješenju sud nije posebno pozivao stečajnog upravitelja na očitovanje sukladno odredbi članka 91. stavka 3. SZ/15 jer se ova odluka upravo temelji na njegovim očitovanjima na ranije zaključke ovoga suda u ovom stečajnom postupku. ... „

Upravo iz nejasnog smisla navedene konstatacije i propusta da mi se da mogućnost da iznesem svoje očitovanje vezano uz cjelinu stečajnog postupka, proizlazi da je pobijano rješenje motivirano isključivo osobnim razlozima uredujućeg suca.

Djelovanje uredujućeg suca u ovom postupku, a ponajprije način na koji je posegnuo iskoristiti ovlaštenje koje prema prirodi stvari prioriteto pripada skupštini vjerovnika, ukazuje da očigledno ne smatra da je skupština vjerovnika ta koja treba iskazati svoj stav prema kvaliteti rada stečajnog upravitelja. Uredujući sudac očigledno ovu odluku o mom razrješenju nije želio dati na dispoziciju stečajnim vjerovnicima, jer jednako tako očigledno nije bio siguran da li bi oni donijeli odluku identičnu njegovoj iz pobijanog rješenja.

Slijedom svega navedenog, predlažem da nadležni Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje te da ga vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje pred drugim sucem pojedincem.